

(Kort bemærkning).

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Nu er det næsten ligesom at være til café-møde med hr. Albrechtsen, hvilket jeg sætter stor pris på, vil jeg gerne skynde mig at sige.

Må jeg citere Jacques Delors. Dengang han var formand for Kommissionen, var han meget aktiv omkring de sociale dimensioner på alle mulige niveauer og måder og vinkler i Europa. Jacques Delors er socialist, erklæret socialist. Hans datter følger efter ham, hun sidder som minister i dag i den franske regering, som er en socialistisk regering.

Jacques Delors har sagt adskillige gange i meget store internationale forsamlinger, når han vurderer Europas udvikling, at han er fuldstændig overbevist om, at Danmark bliver trendsætter i Europa, og det er, fordi der er utrolig mange lande, deres befolkninger, deres politikere, deres ministre, som gerne vil have systemer, der ligner det danske.

Vi har besøg af dem. Sidste sommer besøgte den tyske finansminister Hans Eichel den danske finansminister og undertegnede for at høre mere om, hvordan vi havde indrettet vores arbejdsmarkedspolitik, hvordan vi indrettede vores socialpolitik, hvordan det var lykkedes os inden for rammerne af det økonomiske koordinerede samarbejde i EU, som Danmark er fulgyldigt medlem af, at løse den opgave, sådan at han også kunne lære af det.

Nu har vi haft et topmøde i Lissabon, hvor jeg har haft den store fornøjelse at sidde med ved siden af statsministeren og udenrigsministeren, og den store lykke for Europa er, at vi nu stopper diskussionen om, hvorvidt den ideelle model er den amerikanske working poor eller den europæiske, kontinentaleuropæiske velfærdsmodel med store offentlige sektorer, sociale sikkerhedsnet, ret og pligt.

Det citat, som vi nu har hørt flere gange heroppefra om arbejdskraftens beskætning osv., er et citat, hr. Keld Albrechtsen er faldet over utrolig mange gange. Det er en del af de økonomiske retningslinjer, som hvert år også drøftes i flere omgange i Europaudvalget. Det er altså en politik, som hvert land skal prøve at udforme løsninger på inden for deres egne systemer, ligesom Danmark og den danske regering har gjort.

Ved hjælp af Enhedslistens udmærkede samarbejde har vi efterkommet en lang række af de ting – ikke fordi det står i de økonomiske retningslinjer i EU, men fordi vi her i landet har

ment, at det er en knaldgod idé at gøre det mere økonomisk fordelagtigt for de lave indkomster at komme i arbejde, bare for at tage et eksempel.

Formanden:

Hr. Claus Larsen-Jensen har haft tre korte bemærkninger. (Ophold). Det er først den tredje nu? O.k., ret skal være ret.

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Jeg fik ikke svar på det spørgsmål, jeg stillede hr. Keld Albrechtsen: Vil Enhedslisten ikke helst ud af EU? Og hvad er modellen for det Europa, Enhedslisten drømmer om?

Jeg vil også gerne sige til hr. Keld Albrechtsen, at når man taler om Finland og Sverige, er sagen jo, at svenskerne og finnerne har en anden historisk tradition og har mere lovgivning end aftaler på arbejdsmarkedet, og jeg vil bare spørge hr. Keld Albrechtsen: Har det fået aftalesystemet i Finland til at bryde sammen? Har det mindsket standarderne og rettighederne i det pågældende land? Nej, det har det ikke. Men for vores vedkommende, hvor vi har en anden tradition, holder vi selvfølgelig fast i de regler, der gælder, og hvis der er nogen som helst trussel mod det danske velfærdssamfund, den danske arbejdsmarkedsmodel, står vi fuldstændig klokkeklart fast. Men man skal da have forklaringen med for at kunne forstå de ting.

Og så vil jeg gerne sige til hr. Keld Albrechtsen, at det er fuldstændig galt at påstå, at målsætningerne fra Lissabontopmødet skulle gå i retning af, at nu skal EU blande sig i dagpengesatser osv. Det, det handler om, er, at man siger til landene: Prøv nu at sørge for at indrette jer selv på en sådan måde, at I ikke skader jeres egne muligheder for at skabe fuld beskæftigelse i jeres eget land! Det er det, det går ud på.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jeg vil igen bede hr. Keld Albrechtsen bekræfte, at nejsigerne har truet med nedsættelse af de danske dagpenge og truet med nedsættelse af den danske bistandshjælp ved folkeafstemningen i 1972, ved folkeafstemningen i 1986, ved folkeafstemningen i 1992, ved folkeafstemningen i 1993 og endelig ved folkeafstemningen om Amsterdamtraktaten i 1998. Og så vil jeg også gerne bede hr. Keld Albrechtsen bekræfte, at den danske model eksisterer i bedste velgå-